

VÁNOČNÍ DOPIS 2018

1. Kniha rodu Ježíše Krista syna Davidova, syna Abrahamova.
2. Abraham zplodil Izáka. Izák pak zplodil Jákoba. Jákob zplodil Judu a bratři jeho.
3. Judas pak zplodil Fáraesa a Zaru z Tamar. Fares pak zplodil Ezroma. Ezrom zplodil Arama.
4. Aram pak zplodil Aminadaba. Aminadab pak zplodil Nazona. Nazon zplodil Salmona.
5. Salmon zplodil Bóza z Raab. A Bóz zplodil Oběda z Rut. Oběd pak zplodil Jesse.
6. Jesse zplodil Davida krále. David pak král zplodil Šalomouna, z té, kteráž byla Uriášova.
7. Šalomoun zplodil Roboáma. Roboám zplodil Abiáše. Abiáš zplodil Azu.
8. Aza zplodil Jozafata. Jozafat zplodil Joráma. Jorám zplodil Oziáše.
9. Oziáš pak zplodil Joátama. Joátam pak zplodil Achasa. Achas zplodil Ezechiáše.
10. Ezechiáš pak zplodil Manassesesa. A Manasses zplodil Amona. Amon pak zplodil Joziaše.
11. Joziaš pak zplodil Jekoniáše a bratři jeho v zajetí Babylonském.
12. A po zajetí Babylonském Jekoniáš zplodil Salatiele. Salatiel pak zplodil Zorobábele.
13. A Zorobábel zplodil Abiuda. Abiud pak zplodil Eliakima. Eliakim zplodil Azora.
14. Azor potom zplodil Sadocha. Sadoch zplodil Achima. Achim pak zplodil Eliuda.
15. Eliud zplodil Elezara. Elezar zplodil Mátana. Mátan zplodil Jákoba.
16. Jákob pak zplodil Jozefa, muže Marie, z nížto narodil se JEŽÍŠ, kterýž slove Kristus.
17. A tak všech rodů od Abrahama až do Davida bylo rodů čtrnácte, a od Davida až do zajetí Babylonského rodů čtrnácte, a od zajetí Babylonského až do Krista rodů čtrnácte.

Rodokmen Ježíše Krista podle evangelisty Matouše

**Farní sbor Českobratrské církve evangelické
v Čáslavi**

VÁNOČNÍ ZAMYŠLENÍ

Zvláštní rodokmen. Působí dojmem, jako když si hrají děti. Takovýhle rodokmen přece nemá vůbec žádnou hodnotu.

Jména, jména, jména, většinu z nich ani neznáme. Tak k čemu nám takový rodokmen je?

Jenže – když čteme pomaličku a pro sebe a nahlas, můžeme nechat jména ožít. Co jméno, to tvář, to lidský příběh. Nic neruší, nechybí, ani nepřebývá. Tajemství celého života v jednom slově.

Co to bylo za muže třeba ten Aram, co měl syna Amínadaba? Jaký byl jeho život? Šťastný a veselý? Anebo se životem trmácel jen taktak?

Kdyby někdo napsal mé jméno anebo vaše, je to jen pár písmen přece za nimi je veliký a silný příběh.

Ježíšův rodokmen je moc dobře napsaný rodokmen.

Neuvádí žádné slavné bitvy. Žádná významná data. Žádná čísla o velikosti armád a padlých. Žádné slavné skutky. Žádná lidská hodnocení, která jsou vždycky tak pochybná.

Jenom jména. To stačí. A ta jména patří k sobě. Jsou svázána krví. Otec a syn.

Poslední jméno ve výčtu je Ježíš. On je vrcholem celého rodokmenu. Vrcholem lidského rodu. Na něho se čekalo celá staletí. Možná už od vyhnání Adama a Evy, když se za nimi zaklapala vrata ráje.

K Ježíšovi ústí všechna jména. U něho se sbíhají všechny lidské příběhy, celý rozkošatělý lidský rod. Každý v něm máme své místo.

A Ježíš každý ten příběh nese a unese a bere vážně. Vstupuje do světa lidí, do našich příběhů. Kdyby ten rodokmen pokračoval, bylo by tam mé jméno a mého táty, a mámy, a vaše jméno a vašich dětí.

Zvláštní rodokmen. Sděluje nám, že patříme k Bohu. On je v nás a my v něm. To se nám snaží říct autor hned na začátku svého evangelia.

Takže až budeme mít pocit, že nepatříme nikomu, že nás nikdo nechce, že nás nikdo nepotřebuje, že o nás nikdo nestojí..., tak ten rodokmen říká: *tomu nevěřte, patříte Bohu. Vaše jména jsou v jeho rodokmenu. K němu se můžeme sbíhat ze všech svých situací.*

A až budeme mít pocit, že nás někdo chce vlastnit, že s námi zachází jako se svým majetkem, tak ten rodokmen nám dává na srozuměnou: *kdepak, naše jména jsou v Ježíšově rodokmenu. Nikdo nás nemůže vlastnit. Na to žádný člověk nemá právo. Patříme Bohu. K němu míříme celým svým lidským příběhem.*

V Matoušově rodokmenu jsou uvedeny také čtyři ženy. Ve starověku ženy do rodokmenu nepatřily. A tři z uvedených jsou ještě ke všemu

pěkné výtečnice. Autor tím dává jasně najevo – v Ježíšově rodokmenu se neškrta. Tam patří každý se svým příběhem.

Matoušův rodokmen je Boží rodokmen. Slavný král David a prostitutka Raab vedle sebe. V tomhle rodokmenu se nenafukuje, nevylepšuje, tady se přijímá lidský příběh v celé šířce, hloubce, závratích, prohrách i výhrách.

To není rodokmen svatosti a čistoty, ale popis lidskosti se vším všudy.

Matoušův rodokmen nám sděluje, že patříme k sobě, že jsme spolu svázáni, že jsme bratři a sestry. I Ježíš se nám stává bratrem. Abrahamovi, Izákovi, Jákobovi.

A mně a mojí mámě a tátovi, a moje manželce a sourozencům...

Vám a vašim dětem a celé lidské rodině, co tady kdy byla a bude. Biblickou řečí řečeno - od věků až na věky. To je Boží časová linka.

Bůh vstupuje do našeho života. Křehký a zranitelný jako dítě, jako člověk.

Živý, silný a věrný, jako Bůh, který unese celý můj lidský příběh.

Ráj se opět otvírá.

Mj, panna těhotná bude, a porodí syna, a nazýváš jméno jeho Emmanuel, kteréž se vykládá: S námi Bůh.

VÁNOČNÍ MODLITBA

Bože, děkujeme, že tvůj rodokmen platí i pro nás. Že Ježíšův příchod, kdysi dávno, v jesličkách, platí i pro nás. I my se můžeme těšit z radosti, že někam a k někomu patříme. Prosíme probouzej v nás stále znovu tu radost. Amen.

VÁNOČNÍ POZDRAV

Milí přátelé, bratři a sestry,

Začal advent, nový církevní rok, něco nového. Velké očekávání. Blíží se vánoce. Snad by nám ty svátky mohly zevšednět. Ale to by byla škoda.

Přeji nám všem, abychom advent mohli prožít společně a v radosti. Ať nás všechny Kristova blízkost obohacuje a potěšuje.

Zvláště pak přeji vše dobré a mnoho sil vám, kteří byste rádi přicházeli na shromáždění, ale nemůžete. A také vám, kdo se cítíte osamoceni, opuštěni. Vám, kdo trávíte sváteční dny na nemocničním lůžku. I vám, kteří budete letos u slavnostní tabule někoho postrádat.

Milí přátelé, chtěl bych vás také pozvat na shromáždění Čáslavského sboru.

Jak asi víte, mám Čáslav nyní na starost, avšak jen jako administrátor. Mám svůj sbor v Opatovicích a tak nemohu logicky stihnout všechno, co vaše farářka. Naštěstí se bratr Fér uvolil část povinností vzít na sebe, a tak doufám, že nebudete o nic ochuzeni.

Prosím vás tedy o trpělivost a obětavost. Zvláště v pastoraci mě mrzí, že není v mých silách navštívit všechny, kdo by to potřebovali. Navíc se ke mně často ani nedonese, že by bylo potřeba někam zajít. Ale to pro nás může být takovou společnou adventní výzvou. Zajímejte se, prosím, o své bližní, o své bratry a sestry, navštěvujte se, podpírejte, a kdybyste měli dojem, že by někde byla ku prospěchu přítomnost faráře, obraťte se, prosím, na mě nebo na bratra Féra.

Administrátor Benjamin Kučera

GENERÁLNÍ SNĚM 1918

Toleranční patent císaře Josefa 2. povolil v roce 1781 zbytkům utajených 'evangelíků' jen dvě vyznání navazující na tzv. světovou reformaci Martina Luthera a Jana Calvina. Vznikly tak církve luterská čili augsburského vyznání a církve reformovaná čili helvetského vyznání, kam patřil i náš sbor v Čáslavi. Evangelíci v Čechách a na Moravě (přihlásilo se asi 80 tisíc, tehdy cca 2% obyvatel) ovšem od počátku toužili obnovit evangelickou církev v návaznosti na husitskou církev podobojí a na Jednotu bratrskou. První příležitost se naskytla v revolučním roce 1848. Faráři obou českých pražských sborů, reformovaný Bedřich Vilém Košut a luterán Josef Růžička, vznesli jako členové Národního výboru požadavek na spojení českých evangelíků do jediné církve navazující na českou reformaci (na základě 'obnovení platnosti Rudolfova majestátu'). Zazněla i žádost na zřízení české evangelické konsistoře a teologické fakulty.

Jako důsledek Císařského patentu z roku 1861, který uvolňoval toleranční sevření evangelických církví do čtyř stěn modliteben, se v obou církvích rozvinulo téměř třicetileté úsilí o nezávislost církve na státu, tedy o presbyterně-synodní zřízení. Boj o tzv. Čáslavské církevní zřízení ukončilo nakonec zamítnutí Generálním sněmem ve Vídni v roce 1889 rozdílem jediného hlasu. Novela státem 'oktrojovaného' církevního zřízení z roku 1891 (včetně silného postavení Vrchní církevní rady ve Vídni, jejíž členové byli jmenováni císařem) platila až do spojení obou církví na generálním sněmu v roce 1918.

Generální sněm česky mluvících sborů z Čech a Moravy byl svolán 'Ústředním výborem pro českou evangelickou církev' na dny 17. a 18. prosince 1918

do Obecního domu v Praze. Ústřední výbor se ustavil už koncem června 1917 na faře reformovaného sboru u Klimenta se třemi požadavky: osamostatnění od Vídně, znárodnění, spojení českých evangelíků.

Na generálním sněmu bylo zastoupeno 122 ze 139 česky mluvících luterských a reformovaných sborů (poměr byl cca 1:3), a to 109 kazatelů a 145 presbyterů. Předsedou byl zvolen seniorátní kurátor Čáslavského seniorátu reformované církve a zároveň kurátor našeho čáslavského sboru Václav Havelka. Generální sněm jednal ve vypjaté atmosféře po skončení 1. světové války a krátce po pádu habsburské monarchie a vzniku samostatné republiky. Postupně bylo přijato 8 předem připravených rezolucí na základě řady přednesených referátů. Některé z nich byly značně ovlivněny národními a leckdy téměř nacionálními důrazy. Referát k rezoluci 'Duchovní jednota českých evangelíků s protestantismem světovým' (ovšem směrem do anglosaské oblasti) přednesl soběhrdský reformovaný farář Jan Vladimír Šebesta.

Vůdčí myšlenka, která tehdy jednáním generálního sněmu prolínala, zněla: získat český národ zpět do církve Husa a Komenského. Tato idea se v krátké době ukázala falešná. Přestupové hnutí 'Pryč od Říma' v následujících letech sice znamenalo vznik Československé církve s několika sty tisíci členů, ale na dominanci katolické církve v českém národě to nic nezměnilo. Naštěstí referát mladého faráře luterského sboru v Šonově Josefa (L.) Hromádky na generálním sněmu přece jen ukazoval směrem k biblické zbožnosti s důrazem na zjevené Slovo.

Generální sněm přijal kupodivu, přes vypjaté národní důrazy, pro spojenou církev jméno 'Evangelická církev Bratrská', ve kterém nefiguruje jakákoli nacionální konnotace. Sněm zvolil dočasné vedení spojené církve, tzv. synodní výbor, v čele se seniorem Josefem Součkem. Přijal také rezoluci o zřízení teologické fakulty i usnesení o celocírkevně spravovaných financích včetně farářských platů.

Na sněmu zazněly pozdravy zástupců menších evangelických církví i slovenských luteránů, ale žádné další, širší, spojení církví se už neuskutečnilo.

Z jazykového důvodu zůstaly stranou německé evangelické sbory, které následně v listopadu 1919 vytvořily Německou evangelickou církev, jež se se svými 130 tisíci členy stala druhou nejpočetnější *evangelickou* církví v českých zemích. Spojená českojazyčná evangelická církev se v roce 1919 musela, už jen korespondenčním hlasováním, přejmenovat na Českobratrskou církev evangelickou, protože ochranovská Jednota bratrská byla tehdy registrována také jako Evangelická církev bratrská.

S tímto jménem, Českobratrská církev evangelická, je naše církev známá sesterským církvím u nás, po Evropě i ve světě už celé století. Hlásí se k ní dnes, podle celocírkevní statistiky, zhruba tolik členů jako v toleranční době.

Jaroslav Féř

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

Neděle od 9,00 hodin (v zimním období v Komenského síni)

BOHOSLUŽBY

Většinou 1. neděli v měsíci budou bohoslužby pro malé i velké – tak aby jim rozuměly i děti a budou s vysluhováním Večeře Páně.

Ostatní neděle souběžně s bohoslužbami probíhá Nedělka (bohoslužby pro děti) a po bohoslužbách setkávání všech při kávě, čaji a rozhovoru.

STARŠOVSTVO se schází většinou 2. úterý v měsíci v 19 hodin.

Středa od 17,00 hodin (fara Čáslav)

BIBLICKÁ HODINA PRO DOSPĚLÉ

Setkání spolu navzájem nad otevřenou Biblí – necháme se obohatit starými biblickými texty a budeme hledat jejich propojení s našim životem, s naší dobou, s tím, co právě prožíváme.

1. středa v měsíci od 18,00 hodin (fara Čáslav)

SETKÁNÍ DOBROČINNÉHO SPOLKU MARTA

2. čtvrtek v měsíci od 9-11 hodin (kavárna Diakonie)

KAVÁRNIČKA PRO STARŠÍ A POKRO-ČILÉ

V roce 2019: 10. ledna, 14. února, 14. března, 11. dubna, 9. května a 13. června

2. a 4. úterý v měsíci od 15,30 „**BROUČCI**“ – setkání předškolních dětí bez rodičů na faře (probíráme příběhy ze Starého zákona)

Ve čtvrtek 2x v měsíci od 16,45 v Opatovicích na faře

NÁBOŽENSTVÍ pro mladší školní děti

Mládež se koná v sobotu jednou měsíčně dle dohody (viz sborové programy)

VŠECHNA SETKÁNÍ JSOU OTEVŘENÁ A VŠICHNI JSOU SRDEČNĚ ZVÁNI.

POZVÁNÍ

Ekumena

Leden se každoročně nese v duchu ekumeny. Rozpis ekumenických setkání bude na internetových stránkách sboru a v Čáslavských novinách.

Alianční týden modliteb proběhne 6-13. ledna 2019

Týden modliteb za jednotu křesťanů se bude konat 18-25. ledna 2019

Ples Diakonie se uskuteční v hotelu Grand v Čáslavi 25.1.2019

NABÍDKA ČASOPISŮ A PUBLIKACÍ

Nabízíme **Evangelický kalendář 2019** a čtení **Na každý den 2019**.

PODĚKOVÁNÍ

Staršovstvo děkuje všem za veškerou duchovní i praktickou pomoc (úklidy, služby, příprava pohoštění, hudební doprovod, vedení nedělky a další) a za všechny poskytnuté dary. Děkujeme, že finančně přispíváte salárem a dary na sborové, celocírkevní i charitativní aktivity. Velmi si toho vážíme! Pokud jste ještě letos neměli příležitost přispět, můžete tak převodem na sborový účet nebo osobně. Zpráva o hospodaření sboru bude předložena v příštím sborovém dopise a na výročním sborovém shromáždění.

Každý dárcce obdrží do konce února **potvrzení o celkové výši poskytnutých darů a salárů za předchozí kalendářní rok**, které slouží jako příloha k daňovému priznání/ doklad pro účetního v zaměstnání. Daňový základ bude poté snížen o výši poskytnutých darů. V závislosti na výši příjmů Vám následně finanční úřad vrátí přeplatek na dani ve výši cca 15% poskytnutých darů

PASTORACE A ROZHOVORY

Administrátor sboru je Vám k dispozici pro osobní rozhovory, předkřestní a předsvatební přípravu, rozhovory a doprovázení při úmrtí někoho blízkého, návštěvu v nemocnici, návštěvy doma i vysluhování svátostí.

Neostýchejte se dát vědět!

Sejít se je možné po domluvě na faře nebo i kdekoliv jinde.

FARNÍ SBOR ČESKOBRASTRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V ČÁSLAVI

Jana Karafiáta 159, Čáslav 286 01

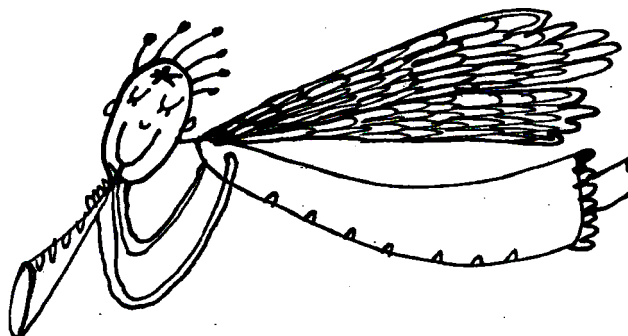
Číslo účtu: Česká spořitelna 0442 090 349/0800

E-mailová adresa: caslav@evangnet.cz

Telefon: Tel. 773 217 474 (administrátor sboru f. Benjamin Kučera), 776 294 778

(kurátor Václav Homolka), 739 244 604 (výpomocný kazatel Jaroslav Fér)

Informace a zprávy ze sboru najdete na internetu: <http://caslav.evangnet.cz/>

PROSINEC 2018

2.12. neděle 1.ADVENTNÍ NEDELE FAIRTRADOVÁ NEDELE	9:00 9:15 15-18	BOHOSLUŽBY s Večeří Páně Nedělka pro děti Lucka a Lola ADVENTNÍ DOBROČINNÝ TRH rukodělné výrobky, kávy, čaje, a čokolády fair-trade, výrobky Diakonie	v.k. Michal Vejvoda Komenského síň
3.12. pondělí	9 – 14	<i>Pastorální konference</i>	<i>Pardubice</i>
5.12. středa	17:00 18:00	Adventní biblická hodina Dobročinný spolek Marta	
6.12. čtvrtek			
9.12. neděle 2.ADVENTNÍ NEDELE S HOSTEM	9:00 9:15 10:15 16:00	BOHOSLUŽBY Nedělka pro děti Jitka Richterová Českobratrská církev evangelická.... a její zahraniční a ekumenické vztahy Host: Gerhard Reininghaus ADVENTNÍ KONCERT ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ J.J.Ryba Účinkuje: Seniorátní pěvecký sbor pod vedením Moniky Drdové	f. Gerhard Reininghaus a f. Jaroslav Fér Kostel
11.12. úterý	15:30	Broučci – setkání předškolních dětí	
12.12. středa	17:00	Adventní biblická hodina pro dospělé	
14.12. pátek	18:00 19:00	Vánočková mládež v Chrudimi Adventní PÁTEČNÍCI setkání střední a starší generace	
16.12. neděle 3.ADVENTNÍ NEDELE	9:00 9:15	BOHOSLUŽBY Nedělka pro děti Linda Homolková	f. Jaroslav Fér
17.12. pondělí	14:00	Vánoční bohoslužby s Večeří Páně Domov důchodců Čáslav	f. Jaroslav Fér
19.12. středa	13:00 17:00	Vánoční slavnost Diakonie Vánoční biblická hodina	kostel
20.12. čtvrtek	9 - 11	ADVENTNÍ hudební KAVÁRNÍČKA s punčem a s hudbou	Kavárna Diakonie
23.12. neděle 4.ADVENTNÍ NEDELE	9:00 19:00	VÁNOČNÍ SLAVNOST s Vánočním divadlem dětí a mládeže Tradiční filmové divadelní představení mládeže	f. Benjamin Kučera Komenského síň Komenského síň
24.12. pondělí ŠTĚDRÝ DEN	22:00	ŠTĚDROVEČERNÍ ZASTAVENÍ při svitu svíček, se zpíváním a poezií	Kostel f. Pavel Jun
25.12. úterý BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ	9:00	SLAVNOSTNÍ VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY pro děti i dospělé s vysluhováním večeře Páně	f. Jaroslav Fér Komenského síň
30.12. neděle	9:00	BOHOSLUŽBY na konci občanského roku	f. Pavel Jun